

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt Primvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

SAXONIAE
LIBER SEXTVS.

CAPVT PRIMVM.

Vderus dux Saxonie, prone-
pos Gebehardi eius, qui fra-
trem habuit Brunonem reli-
giosum virum, qui in Prussia
predicans, pro Christo fecit
martyriū, sub Imperio Hen-
rici II. annis octo post mille.
Erat is proauus comes de
Queruorde, filium habens Burchardū, qui genuit Ge-
behardum huius Luderī patrem, comitem de Suppelen-
borg. Solent autem nobiles titulum mutare, vel ex suc-
cessionē materni generis, vel ex dote quā accipiunt, vel
ex principum collatione: Vnde factum est, vt hic nomi-
simus Gebehardus, & eius filius Luderus, dicerentur co-
mites, non de Queruorde, qui hodiē extat titulus comi-
tum in Hercinia: sed de Suppelenborg, qui ante nos ti-
tulus euannit, patri tum erat Gebehardo, & Ludero fi-
lio, prius quā ille ducatum Saxonie ex causis suprà memo-
ratis assequeretur. Luderū autem propter nominis con-
sonantiam Gallici atq; Italici scriptores dixere Lotha-
rium, quod hoc illis Imperatorium nomen videretur. Per-
uenit autem ad Imperium hoc ordine. Fridericus Suenia
dux, vir moderati animi, religiosus, prudens, & fortis,
Henrici proximi ex sorore nepos, commendata habuit
ab auunculo insignia Imperij: & idēd multi præsumptione
decessoris hunc eligendum regē & dixerunt, & sen-
serunt. Manauit hic rumor per ora multorum. Audieba-

tur etiam ab alijs, qui aduersaturi Friderico videbantur. Nonnulli tamen ex principibus graue etiam onus Imperij loquebantur, quod eius imminuta nimis iura viderentur, fortem, & acrem principem esse requirendum, cui iugum imponatur. Ità pro se quisq; recusare, & ad aliū potius deriuare contendit. Id cum ex composito inter principes fieret, procurante Alberto Moguntino archiepiscopo, qui domum Henrici non amaret, Saxonēs autē, à quibus diū defensū esset, haberet in precio: Fridericus & ipse nihil subesse doli veritus, iā penē certus de se eligendo, vt moderationis suæ ille quoq; præferret indicia, & insignia Imperij principibus restituit, & vt ceteri, imparem se illi negotio, etiam abhorrentem oneri demonstrabat. Rapuere occasionem, quā cum Moguntino senserant: Quandoquidem, inquit, recusant Imperium, quibus videbatur deferendum, Luderus Saxonia dux implorandus, nē patiatur Imperij dignitatem iacere contemptā. Itaq; vnanimi consensu illum eligunt, nihil recusantē. Fridericus vt dolos persensit, iam rem vertere nec poterat, nec tentare modestum putabat: sed tamen Ludero, quem deinceps Lotharium, propter crebriorem eius nominis in annalibus mentionem, appellabimus, insensus diū permansit. Franci quoq; indignati, quod vir Saxo & Sueuis, & Francis præferretur, consobrinum Henrici Imperatoris Conradum dixere regem. Sed Lotharij fortuna præponderauit.

CAPVT II.

ERat annus vicesimussextus post mille atque centum, cum prima regis expeditio in Bohemiam fieret: Sed cum inexplorato procederet, interceptus est insidijs Bohemorum: Cæsi plurimi, capti non pauciores. Inter cæsos erat Hartungus, filiorum Adolphi comitis